

Карпатський етюд

Нестор Чир

Над Карпатським плаєм
Місяць срібноликий
Зачепився рогом
За вершок осики.

Розлилось довкола
Акварельне плесо
Й світ підперезало
Білим перевеслом.

Мовби наречена,
Під промінням чистим
Задзвеніла осінь
Пожовтілим листям.

А над тихим звором
На траву присіла
Пізнім подорожнім
Ладканка весільна.